

Vraag nr. 100
van 9 februari 2001
van de heer JAN LOONES

Zwembaden – Ontsmetting

De laatste tijd is er een en ander te doen geweest rond de schadelijke gevolgen van chloor voor kinderen bij de ontsmetting van het water in zwembaden.

De Vlarem-wetgeving verplicht de uitbaters van zwembaden het zwemwater dagelijks te zuiveren van ongewenste organismen. In Vlaanderen gebeurt dat steeds met behulp van chloor (Campingfederatie CKVB – Recreamagazine 16.01.2001). Niettegenstaande mogelijke alternatieven zoals het gebruik van ozon en UV-straling (ultraviolet) blijft een bijkomende behandeling met chloor altijd verplicht in Vlaanderen.

Binnen het wettelijk kader is er eigenlijk slechts één alternatief voor de traditionele ontsmetting : zoutelektrolyse. Zoutelektrolyse, een chemisch proces waarbij chloor en zuur worden geproduceerd uit gewoon keukenzout NaCl (natriumchloride), biedt een aantal voordelen : het NaOCl (natriumhypochloriet) wordt ter plaatse geproduceerd, bijgevolg geen transport, overslag en opslag van gevaarlijke stoffen ; alleen die hoeveelheid welke effectief nodig is, wordt aangemaakt ; de chloorgeur wordt aanzienlijk verminderd.

De techniek van de zoutelektrolyse heeft echter ook nadelen : het vraagt goed opgeleid personeel en het vereist een hoger energieverbruik. Vooral dat laatste is een rem voor de recreatiesector, aangezien de behandeling van het zwemwater samenvalt met andere piekperiodes in elektriciteitsverbruik.

In Nederland, waar deze techniek door de overheid wordt aangemoedigd, werd zoutelektrolyse opgenomen in de lijst van milieu-investeringen die, wegens de voordelen voor het milieu, in aanmerking komen voor vervroegde afschrijving (Vamil, of : vervroegde afschrijving milieu-investeringen).

De campingsector deed navraag bij het Kenniscentrum voor de Beste Beschikbare Technieken (BBT), dat instaat voor informatieverspreiding over milieutechnieken en voor advies aan het departement Leefmilieu inzake toekenning van het ecologiecriterium aan bepaalde investeringen.

Naar verluidt, zouden investeringen die het ecologiecriterium halen, inderdaad tot 15 % kunnen

worden gesubsidieerd. Het BBT-centrum baseert zich trouwens voor adviezen op de Nederlandse Vamil-lijst. Deze subsidiëring zelf zou worden toegekend door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, afdeling Natuurlijke Rijkdommen en Energie.

Een aantal sectoren die niet voldoen aan de classificatievoorwaarden voor uitbating van een hotel, motel of pension, worden echter uitgesloten van deze subsidiëring. De campingsector is daar één van.

Campinguitbaters die al plannen hadden in verband met zwembaden, mogen die gauw weer opbergen en uitbaters van campings met een zwembad ergeren zich dood aan deze ongelijke behandeling.

1. Klopt het dat investeringen die beantwoorden aan het ecologiecriterium voor 15 % kunnen worden gesubsidieerd door de Vlaamse overheid ?
2. Klopt het dat bepaalde sectoren, waaronder de kampeersector, geen aanspraak kunnen maken op deze subsidiëring ? Waarom niet ?
3. Werden reeds initiatieven genomen voor het toekennen van subsidies voor investeringen m.b.t. een gezondheidsvriendelijker ontsmetten van zwemwater ? Wordt overleg terzake in het vooruitzicht gesteld met de minister bevoegd voor Leefmilieu ?
4. Wordt erop toegezien dat daarbij de kampeersector niet wordt vergeten ?

N.B. Gelijkaardige vragen werden gesteld aan de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme en mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw.

Antwoord

Vragen 1, 2 en 4 behoren niet tot de bevoegdheid Gezondheidszorg.

Vooreerst wil ik opmerken dat de huidige Vlarem-wetgeving wel degelijk toelaat om langs eenvoudige weg een afwijking op het gebruik van chloor als desinfectiemiddel te verkrijgen. Artikel 5.332.9.2.2. § 7 bepaalt immers : "indien de ontsmetting op een andere wijze gebeurt, is de goedkeuring van de gezondheidsinspecteur vereist".

Het spreekt vanzelf dat, inzake de veiligheid van de baders, een dergelijke vraag tot afwijking steeds goed gedocumenteerd moet zijn.

In de praktijk is het gebruik van chloor als ontsmettingsmiddel in zwembadwater nog steeds noodzakelijk om volgende redenen :

- snelle desinfecterende werking, die lang behouden blijft en werkzaam is in geringe concentraties ;
- gemakkelijk te doseren en het gehalte desinfecterend agens in het water is op eenvoudige wijze te meten ;
- wanneer goed gebruikt, leert de decennialange internationale ervaring dat deze methode niet of slechts in zeer geringe mate schadelijk is voor baders en personeel ;
- de nevenproducten zijn goed bekend.

Zoutelektrolyse is trouwens ook gebaseerd op desinfectie met chloor, alleen wordt het natriumhypochloriet ter plaatse geproduceerd uit keukenzout, in plaats van aangevoerd.

Er werden reeds andere mogelijkheden onderzocht voor de desinfectie van zwemwater ; volgens experts terzake zijn er op dit ogenblik evenwel nog geen waardige alternatieven voor chloor.

Wat de derde deelvraag betreft : tot op heden werden er bij mijn departement nog nooit projecten ingediend met de vraag om subsidie voor onderzoek naar een andere, meer gezondheidsvriendelijke ontsmetting van zwemwater.

Aangezien er een algemeen aanvaarde methode bestaat voor het ontsmetten van zwemwater, die ook internationaal wordt gebruikt, behoort een eventuele vraag om subsidie voor dergelijk project momenteel dan ook niet tot de prioriteiten inzake volksgezondheid. Uiteraard is het wel zo dat mijn medewerkers de wetenschappelijke en technische evolutie op het terrein van de zwembaddesinfectie verder opvolgen.

(Antwoord Renaat Landuyt : blz. 1443 ; antwoord Vera Dua : blz. 1455 – red.)